

Šolske tiskovine

odobrene po dež. šolskem svetu
ter vse tiskovine za obrtne nadaljevalne šole po naj-
novejših predpisih priporočila trdka

Dragotin Hribar v Ljubljani.

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodono naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,
registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Vplačuje in izplačuje se vsak četrtek od 11.—12. ure dopoldne in
vsako soboto od 5.—1/2 7. ure zvečer ali pa vsak dan potom poštne
nakaznice ali c. kr. poštne hranilnice (čekovni račun št. 866.312). Za
drugače storjena vplačila zadruga ni odgovorna.

Sprejem hranilnih vlog po 4 3/4%, oddaja posojil na osebni kredit po
določenih rokih vračevanja (glej spodaj) proti zadostni varnosti. Za
tako velja: vsaj eden dober porok in plačnik, zastava premičnin,
zemljišč in vknjiženih terjatev, predznanba na plačo ali penzijo.

Prošnje za posojila brezplačno proti vpošiljavi 20 h v poštah
znamkah za frankaturo. Tudi prošnjam za posojila naj se priloži poštna
znamka za 20 h za doposiljatev rešitve.

Vsaki 100 K posojila (dva pasivna deleža) se vrača po načinu:

A	v 12 mesečnih rokih, in sic. 11 rokov à 9 K — h, 12. rok 4 K 73 K
B	» 18 » » » 17 » » 6 » — » 18. » 3 » 56 »
C	» 24 » » » 23 » » 4 » 50 » 24. » 4 » — »
D	» 38 » » » 37 » » 3 » — » 38. » — » 66 »
E	» 46 » » » 45 » » 2 » 50 » 46. » 1 » 81 »
F	» 60 » » » 59 » » 2 » — » 60. » — » 70 »
G	» 70 » » » 69 » » 1 » 75 » 70. » 1 » 42 »
H	» 85 » » » 84 » » 1 » 50 » 85. » 1 » 26 »

Zadružni lokal je v Ljubljani, Komenskega ulice št. 17.

Ravnokar je
izšel

Ravnokar je
izšel

ROČNI ZAPISNIK

z imenikom ljudskih šol in učiteljskega osebja na
Kranjskem, Spodnje Štajerskem in Primorskem in z
osebnim statusom kranjskega ljudsko-šolskega učiteljskega

za šolsko leto 1905/06., XII. letnik

Sestavil L. Jelenc.

Cena: Za 75 učencev 1 K 40 v, za 100 učencev 1 K 50 v
za 125 učencev 1 K 60 v, za 150 učencev 1 K 70 v.

Ročni zapisnik je prevzela letos »Zaveza avstr. jugoslo-
vanskih učiteljskih društev« od gosp. Štef. Primožiča v
svojo last.

Naroča se obenem s šolskimi tiskovinami v tiskarni **Dr-
gotina Hribarja** v Ljubljani ali pa pri vodstvu Zaveze.

† Pin Alojzij.

Življenje je sovraštvo, večni boj...
Kette.

Dne 10. decembra m. l. so otožno naznanjali dolenje-
logaški zvonovi, da je zatisnil za večno oči mož, ki je po-
svetil svoje življenje odgoji mladine. Umrl je tovariš —
Alojzij Pin.

Neznosno, naravnost obupno je bilo življenje tovariša
Alojza zadnji dve leti, odkar ga je pograbila s svojo kruto
roko učiteljska bolezen — jetika — in v polni meri veljajo
tu Kettejeve besede:

»Pač ljubim te, a ker te ljubim, znaj,
ne želel bi ti spet iz groba ven.«

A prenašal je to bolezen, to trpljenje s pravo Jobovo
potrpežljivostjo, išoč tolažbe le v sebi in pri svoji ljubeči
ženki. S stoičnim samozatajevanjem je prenašal prvi čas —
ko mu je bolezen zaprla šolske duri svoje notranje bolečine,
a ko mu je neizprosna smrt pobrala pred dobrim letom edino
hčerko Melito, mi je rekel večkrat: »Glej, prijatelj, hčerka
mi pripravlja pot«. Tolažil sem ga, da bo še živel, a srce se
mi je krčilo, ko sem čul njegovo votlo kašljanje, dobro vedoč,
da so mu ure štete.

Pokojnik se je rodil v Ljubljani dne 7. junija 1862.
Dovršil je v l. 1876/7 učitelj. pripravljalni tečaj, vstopil potem
v pripravnico, ki jo je dovršil l. 1882. L. 1885. je prebil
izpit usposobljenosti za ljudske šole s slovenskim in nem-
skim učnim jezikom.

Služboval je pokojnik od l. 1882. do 1887. v Polhovem
gradu, od l. 1887. do l. 1892. na Brezovici, a od l. 1892.
do svoje prezgodnje smrti v Dol. Logatcu, kjer je zadnji dve
leti opravljal interimistično vodstvo te šole.

Kjer je blagi pokojnik služboval, je bil povsod zbog
svoje prirojene šaljivosti priljubljen. In kako je znal pokojni
Lojze zabaviti, ve le oni, ki je kdaj prišel z njim v dotiko.

V dol. Logatcu je opravljal ves čas svojega službovanja
službo obč. tajnika v občo zadovoljnost.

Blagi pokojnik se sicer ni javno udeleževal raznih učiteljskih
zborovanj, a vendar je bil vnet za vsak napredek
šolstva in učiteljstva. Da je bil posebno priljubljen pri višjih
šolskih oblastvih, dokazuje najbolj to, da je obržal v kljub
skoro dveletnemu dopustu vendar še vedno šol-
sko voditeljstvo.

Pokojni Pin je bil znan daleč naokrog kakor izvrsten
muzik, in njegovi najljubši instrumenti so mu bili gosli, klavir
in orgle. A v kljub svoji virtuoznosti na orglah se vendar ni
nikdar udinjal v službo organista, zakaj stal je na stališču,
da orglanje v cerkvah je za organiste, a za učitelja pa šola.
Vendar je pa z veseljem spremljal vsakokrat učence pri raznih
šolskih mašah, in takrat je bila prava slast poslušati to nje-
govo orglanje.

Pokojnik je bil dalje na glasu kakor dober pesnik; vsaj
prejšnja leta, dokler ni prišel v Dol. Logatec je marsikaj
spesnil. Svoje pesmi je objavljalo skoro po vseh slovenskih
listih. Tako n. pr. ga vidimo med sotrudniki »Ljublj. Zvona«,
»Kresa«, »Zgodnje Danice«; tu je objavil več prav lepih
nabožnih pesmi. A tudi »Vrtec« — posebno ob času Tom-
šičevega uredništva — je objavil dokaj otroških pesem, in
tudi »Zvonček« ga sme prištevati med svoje sotrudnike.

Pokojnik je bil poročen s hčerjo veleugledne hiše Tollaz-
zijeve. Edina hčerka Melita mu je umrla v rosnosti mladosti
pred dobrim letom.

Mnogobrojna udeležba pri pogrebu je bila dokaz, da je
pokojnik bil daleč naokrog znan in priljubljen. Poslednje
slovo mu je ob grobu govoril tovariš E. Gangl.

Bodi ti zemljica lahka!

— ga.